

den første danske Mundering paa saadanne smaa Heste. Naar Vejret er godt, kunne disse Heste nok bære dem, men naar det er Snesjap, og Føret er daarligt, have de meget ondt ved det, og skulle de anholde en, saa maa de enten give slip paa Hesten eller paa den anholdte, thi Hesten kan ikke trække baade Mænden og Vagabonden. Det kunde vistnok bedst ordnes paa den Maade, at der ved Henvendelse fra disse Oversergenter til Generaltolddirektoratet blev udbetalt den Penge, saa at de selv kunde holde sig med Heste. Saa vilde hver enkelt raade over, hvor godt eller daarligt han skulde være ridende.

Den af Udvalget anstillede Betragtning om, at Mandskabet hellere vil have Pistoler end Karabiner, kan jeg ikke fuldt ud slutte mig til. De fleste, jeg har talt med, ville hellere beholde Karabinen. Ogsaa Chefen ved Korpset mener, at Karabinen er et bedre, mere sikkert Vaaben end Pistolen. Jeg skal meget henstille til den højtærede Minister, om han vil følge det Raad, der i saa Henseende maatte komme fra Korpset. Der staar i Instruksen, at Karabinen skal være skarpladt og uden Prop, naar vedkommende er paa Post. Det er noget, som Mandskabet er meget ked af. Det er vistnok det, der generer dem mest. Den nuværende Chef har givet dem Lov til at medføre Geværet uladt og saa have Ammunitionen i Patrontasken. Men ved en ny Instruks fra Generaltolddirektoratet er det atter paalagt dem at gaa med skarpladt Gevær uden Prop, naar de ere paa Post. Jeg vilde gerne bede den højtærede Finansminister tænke over, om det ikke kunde overlades til Korpset selv at skønne over, hvorvidt og i hvilket Omfang det er nødvendigt at gaa med Karabinen ladt.

Saa har der været talt om, hvorvidt Inspektionen kunde indskrænkes, og man har i saa Henseende sammenlignet det danske med det tyske Toldgendarmeri. Jeg skal ganske kort nævne nogle sammenlignende Oplysninger, jeg har faaet siden første Behandling, hvilke bestyrke mig noget i, at der vistnok ikke kan gøres nogen Forandring i Inspektionen. For det første have de tyske Toldgendarmer tjent mindst 10—12 Aar som Underofficerer i Hæren først, medens vore tages lige fra Soldater-tjenesten, mange af dem have ikke en Gang gennemgaaet Underkorporalskolen. Der er meget strengere Bestemmelser for at møde til Kontrol paa den anden Side Grænsen end hos os; de tyske Gendarmer skulle møde til Kontrol, selv om Tjenesten for-

sømmes, selv om der er Fare for, at der smugles paa Grænsen. Det kunne de saa meget lettere, som der i Tyskland er meget store Bøder for Toldforseelser, medens der her i det højeste er Konfiskation af Kontrabanden, og den bliver endda tidt eftergivet. Det tyske Gendarmeri er inddelt i 3 Inspektioner med dobbelt Besætning; der er en ridende Overkontrolør og en ridende Gendarm til at bistaa ham i hver Inspektion. Det bliver altsaa 6 dannede, vi have 7, det er ikke nogen stor Forskel. Med Hensyn til Bevæbningen er der at bemærke, at de tyske Toldgendarmer ere forsynede med lange Geværer.

Da mit Forslag om yderligere Lønforhøjelse for Officererne ikke har vundet Tilslutning i Udvalget og heller ikke hos den højtærede Minister, skal jeg denne Gang ofre det paa Balancens Al'er. Jeg tager altsaa Ændringsforslag Nr. 2 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rode: I Modsætning til det ærede Medlem, der sidst talte, deltager jeg og meget gerne i Udvalgets Henstilling til Finansministeriet angaaende Korpsets Bevæbning. Jeg nævnede Spørgsmaalet allerede ved første Behandling, og jeg tror, at alle de Oplysninger, der foreligge for Udvalget, gaa ud paa, at det er et Ønske i Korpset at faa denne Forandring. Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at ledsage denne Henstilling til Finansministeren med en Henstilling om at overveje og undersøge, om ikke disse Pistoler, hvis Ombytning af Vaaben finder Sted, kunde hentes fra Hærens Beholdning, saa at denne Ombevæbning ikke medførte nogen Merudgift for Staten. Der maa utvivlsomt i Hærens Beholdning af Pistoler af ældre Model findes tilstrækkelige Vaaben til dette lille Korps, og om Vaabnet er af nyeste Model eller af ældre Model kan neppe spille nogen synderlig Rolle. Saa vidt mig bekendt, har Korpset ikke nogen Sinde haft Anledning til at benytte Vaabnet, og det vil forhaabentlig heller ikke indtræffe synderlig hyppigt. Det er et Sikkerhedsmiddel, vedkommende Gendarm har, det virker vel ogsaa som en Trusel, men Spørgsmaalet ældre eller nyere Model kan sikkert ikke komme til at spille nogen Rolle, og jeg haaber, Finansministeren i disse Tider vil gøre, hvad han formaar, for at faa sin Kollega Krigsministeren til at stille det